

Peccatum in spiritum sanctum

in hoc seculo et in futuro. Non quia in hoc sicut non possit dimitti sed quia nō dimittitur nisi raro aut vix in hoc seculo q̄tum ad culpam ⁊ modicum in futuro q̄tum ad penam. Huius autē pcti sex sunt differētie Inuidia fraterne gratie. impugnatio veritatis: agnitio. desperatio. presumptio obstinatio: finalis impietas Primum est contra caritatem dei. in q̄tum dolet q̄ dñs deus est bonus: qui etiam bonitate sua dat gratiā et est cōtra caritatem proximi. Secundum est cōtra veritatem fidei que est fundamentum nostre salutis Tertium est cōtra aiam dei. quia credit se pl⁹ peccasse q̄ deus possit parcere. Quartum est contra iusticiam dei: quia tantum p̄sumit de misericordia dei: q̄ credit se non debere punire de peccatis: ⁊ per hoc se relaxat ad peccandum ⁊ penitere non curat. Quintum est contra gratiam penitentialem que facit resiliere a peccatis commissis Sextum est cōtra gratiā penitentialem que facit p̄cauere a cōmittendis scdm q̄ ipsa finalis in penitentia dicitur p̄positum nō penitendi sic enim est species peccati i spiritū sanctum in se cū dū autem q̄ finalis impenitentia dicit cōfirmatio: nē peccati vsq̄ in finem: sic est sequala omnū mortaliū peccatorum que in hac vita non remittuntur Et si omne peccatum initium sumit a superbia ⁊ finem habet a finali impenitentia in quam qui deuenit punitur in gehenna a qua finali impenitentia null⁹ peccans mortaliter p̄t liberari nisi interueniat gratia mediatoris christi.

Peccati descriptio.

Ca. xxvi

Peccati descriptio.

Quam omne peccatum dicat recessum voluntatis a primo principio inordinatum ipsa voluntas nata est agere ab ipso et sed in ipsum et propter ipsum. Ideo omne peccatum est inordinatis mentio siue voluntatis circa quam uata sunt esse virtus et uicium. Peccatum igitur actuales inordinatio voluntatis. Vel secundum aug. Peccatum actuale est dictum vel factum vel concupitum contra legem dei. Inordinatio autem ista aut est tanta quod ordinem exterminat iusticie et sic dicitur peccatum mortale quod natum est auferre vitam ab anima ipsam separando a deo per quem uiuificatur anima iusti. Aut est tam modica quod ordinem iustum non perimit sed aliquantulum perturbat et sic dicitur ueniale peccatum quia de ipso cito ueniam possumus obtinere pro eo quod ipsum non tollit gratiam nec eo incurrit inuinitiam dei. Ordo autem iusticie est ut bonorum eternum preferatur boni temporali et bonum honestum preferatur bono utili et uoluntas dei preferatur uoluntati proprie et iudicium rationes prestat sensualitati humane. Et quia lex uel precipit hoc et uetat oppositum. Et ideo quoniam eterno temporale honestum utile preferatur sensualitas rationi et uoluntas propria prefertur dei uoluntati committitur peccatum mortale. de quo dixit ambrosius quod est preuaricatio legis dei et celestium inobedientia mandatorum. Hoc autem committitur uel quoniam fit obmittitur quod lex precepit siue sit quod lex uetat. Ex quo oritur duplex genus peccati scilicet omissum et commissum. Quando uero bonum temporale plus debito modo diligitur sed non preferatur eterno et honesto non preferatur utile et uoluntas naturalis plus debito amatur sic

Peccati descriptio

tamē q̄ non p̄fertur diuine ⁊ ratio concupiscit non tamen p̄fertur iudicio recte rationis tunc est peccatum solum veniale quia licet hoc sit p̄ter legem diuinam nō tamen directe est contra eam Sensualis aut̄ appetitus non p̄fer̄ nec rationi nisi quando ratio ei cōsentit ideo pct̄m mortale non committitur sine cōsensu. Si autem sensualitas inordinate moueatur cū ista inordinatio ad maluz declinet ⁊ ade huc ratio nō p̄sentiat aliquod peccatū est q̄ alio mō ledit ordinez iusticie ⁊ q̄ in statu innocētie non moueatur sensualitas nisi secūdū motū rōnis. Ideo stante hac non poterat ibi esse veniale pct̄m. Hunc aut̄ quia rationi repugnat sensualitas velim⁹ nolimus. ideo necesse habemus cōmittere veniale pct̄m aliquod per primos motus. Et licet particulariter ac sigillatim possūt deuitari oīa tñ nulla p̄nt cauēri quia pct̄a sunt ista et pene peccati originalis vel actualis Et ideo merito dicuntur veniale q̄ hoc ipso sūt dignauerū q̄ ratio hīs consentire nō compellitur. Si post sensum delectationis consentiatur, in opus tunc est plenus consensus ac per hoc ē peccati cōsummatio que p̄cūnit vsq̄ ad supremam portionē rōis ex qua pendet plenitudo cōsensus q̄ vero nō solū cōsens⁹ in op⁹ verū etiam in delectationē. Cōsensus est in quo inferior pars sequit̄ sensualē Ideo si in delectationem sensualē ratio sensualitati cōsentiatur et succūbat propterea fit subuersio iusticie propter quod cōmittit̄ peccatū mortale quibus minus graue quia non solum imputat̄ inferiori parti rationis, sed etiam superiori que debuit cōpescere

Confessio siue humiliatio sui ipsius.

et cohibere inferiorem ne consentiat

Confessio siue humiliatio sui ipsius. ca. xxvii.

Ecce descripsi cor mundum et conscientiam puram
vir ego immundus et maculatus multum me offende
re sciens et me ipsum nescientes alienos: alienos defe
ctus diudicans et meos non inspiciens vicia et occasio
nes vicioꝝ vobis aperiens et ipsa vicia in me corri
gere negligens festucam in oculo alieno prospiciens
et in meo trabea non considerans Aliene vite dux esse
sumens et moderamina vite proprie non tenens ois mo
res discuties et meos deserens erga me ipsum secus pina
nes et circa alios occultatus existens fraternam tamen carita
te coacto quod ois fratrum animas sicere amplector eo maxi
me que eas sentio perfectam cordis affectare mundiciam
Adhucque cor sollicite ac studiose perquirere quo ipsi at
tingere valeatis ut supra scriptum est vestra caritatiua
dilectio humiliter et benigne suscipiat vobis sicut in spe
culo exemplo verissimo viam et ianuam in qua agre
ditur anima in atrium domus domini quod est con
scientie puritas diligentissime speculetur firmiter at
tentes quod ad dictum atrium nullus unquam in hac vita
peruenit nisi modo predicto seipsum agnoscere studeat
scilicet notitiam sibi datam a domino. suamque conscientiam
mudam et immaculatam seruare per confessionem pu
ram veram et integram superius memoratam proponat
Speret namque modus confitendi super humilitate perfe
cte fundatur procedens ex filiali dei amore qui non
patitur in corde habitare peccatum nec circumstantias
peccati quibus putet deum offensum dummodo statim